

En efterårstur i sølv og guld

Af David Vestergaard, Team Kingfisher

Jeg havde haft et par gode ture til Østersøen efter laks i foråret. Men min efterårstur til Simris endte desværre som en 0-tur. Og nu var jeg nok så vemodigt ved at pakke laksegrejret ned for vinteren, mens efteråret gik på hæld og depressionstiden så småt kunne begynde.

Men som jeg nu stod der med fiskekasserne i favnen fuld af skinnende lakseblinke i alle mulige flotte farver, - ja, så fødtes tanken om, hvis bare man kunne få en sidste revanche, så måske fiskelykken alligevel ville tilsmile mig endnu en gang. Måske skulle man lige gå ind og tjekke vejrudsigten en sidste gang, - man kunne jo aldrig vide ?

Og sørme om ikke vejrudsigten for Østersøen så rigtig lovende ud for de kommende dage. Så jeg tog en hurtig beslutning og sagde til Rise: ”Jeg tror lige lige, jeg dapper af med det samme til Simrishamn i nogle dage for at fiske”. Det havde hun tilsyneladende ingen indvendinger imod – blot jeg ikke også forventede, at hun skulle tage med. Som sagt, så gjort. Laksegrejret blev båret tilbage i båden i en fart. Og så gik det ellers af sted hinsidan med Kingfisher på slæb.

Den første dag var forholdsvis stille, overskyet og diset efterårsvejr. Jeg var lige i laksehumør. Jeg sejlede og sejlede og prøvede alle mine kendte steder af, men fangede ikke en sk.. ! - Det er underlig så træt man kan blive af ingen ting at fange !! Til gengæld sov jeg rigtig godt om natten. Min båd er en Flipper 515 HT. Den er velsejlende, men der er ikke plads til nogen unødigt komfort, når man skal bo i den. Men jeg nød at slappe af med det primitive. Især nød jeg det leben af gæs og ænder og andre fugle, som var i og omkring mig på havnen. Eneste ulempe var, at jeg desværre fik slæbt en masse gåselort fra broerne med ned i båden. Det klister alle vegne og er værre en fiskeslim og fiskeskæl. Helt galt gik det, da jeg havde været i bad og opdagede, at der mindsanden også var kommet gåselort på mit håndklæde. Fy for den lede !!

De kommende dage skulle imidlertid vise sig, at blive nogle af mine hidtil bedste fiskedage overhovedet. Ude mellem 11ern og 37ern fandt jeg endelig frem til laksen, der gik nede i 70 til 90 fods dybde og mæskede sig med sild. Især blev der hugget hidsigt på ”Den Stive” i grøn/gule farver fisket efter en dodger. Gentagne gange røg jeg op af stolen, mens knarren hvinede, og adrenalinen pumpede rundt i kroppen med 120 km/t under fighten, indtil ”sølvøjet” endelig landede behørigt på Kingfishers dørk. Efter 3 fiskedage havde jeg landet 8 flotte laks, hvoraf den største vejede 12 kg. Undervejs havde 2 af de sølvblanke i 8 kg s-klassen givet mig en helt utrolig opvisning i højdespring for laks med indlagte øvelser på jetski med vilde skumsprøjt hen gennem vandoverfladen. Det var et syn for guderne. Hold da op !! Utroligt at line, knuder og kroge kunne holde til den besærker gang. Jeg var helt vild af lakselykke, - og træt tilmed - jeg er jo en (pæn) ældre herre på snart 70 ! Den sidste laks føltes nærmest som dobbelt vægt, og jeg kunne dårligt få løftet den op over kanten af båden. Så jeg stoppede, mens legen var god og sejlede tidligt i havn til et velfortjent hvil.

Og hviledag fik jeg. Næste dag trængte solen endelig igennem disen til en af de flotteste novemberdage, man kan tænke sig. Mæt af lakselykke lod jeg båd og grejer blive i havn og tog en tur ud til det maleriske fiskerleje Baskermølle lidt nord for Simrishamn kun udstyret med mit

kamera. Herfra går der en sti langs kysten gennem det ene smukke ”guldaldermaleri” efter det andet. Der lå skalleslugere, ænder og gæs på vandet. Og solen glitrede i bølgerne langs kysten. Den lave efterårssol lyste gennem disen på træer, buske og bær i alle efterårets gyldne farver, så man følte, man nærmest gik i en eventyrverden helt uden for det virkelige liv. Mit kamera blev brugt flittigt. Desværre kan jeg her kun gengive et par stykker af dagens fotos. Men den dag ”skød” jeg en af mine flotteste fotoserier nogensinde.

Egentlig havde jeg tænkt mig at blive til den efterfølgende klubtur, hvis vejret holdt. Men den næste dag var det igen overskyet og mere uroligt vejr. Og da jeg som sagt var mæt og tilfreds af lakselykke besluttede jeg at pakke for denne gang og køre mod Djursland. Nåede dog lige at hilse på Carl Henning og Daniel fra Team Sea Horse og give dem en dugfrisk opdatering. Derefter blev ”sølvøjet” behørigt pakket ned i min flydedragt i bunden af båden og hjemturen kunne begynde.

Hjemme fejrede vi fangsten først med at invitere naboerne på laksesuppe (Rises specialitet) , senere med at invitere familien på enebær- koldrøget østersølaks med asparges, kaviar og bornholmsk dildsenep – så meget, de kunne spise. Det blev faktisk også noget af en succes.

Tænker stadig ofte på den tur, som en af mine absolut bedste. Ikke bare til sølv, men måske endda til guldmedalje!